

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se inapoiază

Sibiu, 5 August st. v.

Sentimentul de solidaritate se pronunță la popoarele slave din monarhia noastră din și în și cu mai multă hotărâre, și cu cât mai mult se pronunță acest sentiment, cu atât mai repede ne apropiem de timpul, când Maghiarii vor simți și ei, că statul ungar nu poate să existe nici chiar în forma lui de astăzi, dacă nu e susținut și de Români.

Astăzi, după-ce și-au asigurat o pozițiune tare în țerile de peste Laita, Slavii nu se mai sfiesc a mărturisi, că vor să restabilească unitatea monarhiei pe baze federative, să reducă statul ungar la o simplă noțiune geografică și să și asigureze în monarhia unită preponderanța. Și n'ar mărturisi-o aceasta Slavii, dacă, tari prin ei înșiși, nu s'ar tot totodată sprijiniți de alții, care sânt tot atât de tari ca dinșii, și dacă Maghiarii ei înșiși nu le-ar fi pregătit terenul prin nemulțumirea, pe care au produs-o în țerile regatului ungar.

Și pe cine se razimă Maghiarii în fața acestui curent puternic?

Pe Germani, adevărat pe aceia, care mai de aproape îi amenință în existența lor.

Marele proces istoric, care se petrece pe pământul udat de afluenții Dunării, este lupta dintre rasa germană și cea slavă. În lupta aceasta nu mai e vorba de țeri și de state: sânt milioanele de oameni, sânt popoarele, care se luptă între ele.

Înțelegem dar', că starea de lucruri creată în țerile coroanei ungare era și este în interesul poporului german, care nu va pute să și asigureze predominarea peste întregul basin al Dunării, dacă nu-i va fi izolat mai înainte pe Maghiari, cum i-a izolat, împingându-i contra celorlalte popoare și făcând preste puțință ori-și-ce înțelegere între dinșii și fracțiunile de popoare slave și latine, care sânt și ele amenințate de preponderanța germană.

Nu era însă în interesul Maghiarilor și nu era nici în interesul nostru, al Românilor, ca acest proces de izolare să se

petreacă, și dacă Maghiarii ar fi avut prevederea politică, pe care o avem noi, care timp de douăzeci de ani am răbdat mult, dar' n'am încetat a fi neutrali, ei nu s'ar fi abătut dela politica, pe care o adoptaseră în timpul așa numitului „provisoriu“. Căci ori-și-cum s'ar rezolva lupta dintre Germani și Slavi, ea nu se poate rezolva decât după-ce noi Români și Maghiarii vom fi încetat a ne accentua individualitatea în viața politică și culturală a acestor țeri și vor fi dispărut astfel din șirul popoarelor ce fac istoria.

Pe noi sentimentul de conservare ne cheamă să ne unim și să facem toate opintirile, pentru-ca lupta aceasta să se soalve cât mai târziu, căci atât numai existăm, atât numai putem să avem un rol în istoria omenirii, cât durează lupta aceasta. Ear' uniți noi Români și Maghiarii sântem atât prin noi înșine, cât și prin pozițiunile, pe care le ocupăm, destul de tari, pentru-ca să ținem timp de secole pept atât cu Germanii, cât și cu Slavii, numai dacă vom fi destul de prudenți, ca să nu intrăm în conflict acut nici cu unii, nici cu alții și să nu facem treburile altora, cum le fac Maghiarii de douăzeci de ani acum.

Pentru o asemenea politică înțeleaptă Maghiarii n'au fost și nu sânt accesibili; ei, din contră, mai ales contra Românilor s'au folosit de pozițiunea ce li s'a creat la 1866, anume pe cel mai firesc dintre aliații lor l-au respins cu mai multă îngâmfare și astfel au făcut preste puțință înțelegerea și unirea dintre noi, care ele singure puteau să amîne rezolvarea luptei celei mari.

Oamenii politici ai Românilor admit și astăzi, că e o cestiune de conservare națională pentru Români, ca să facă cauză comună cu Maghiarii, dar' după experiențele făcute în cei din urmă douăzeci de ani nici ei nu mai au încredere în buna credință și în destoinicia politică a Maghiarilor, nici poporul român nu mai e accesibil pentru politica de apropiere între Români și Maghiari.

Un lucru e cu toate aceste sigur: că un act de sinucidere Români nu vor comite.

Organele de publicitate ale Slavilor în cea mai nouă campanie, pe care au pornit-o contra Maghiarilor, ne pun și pe noi Români oare-cum între aliații Slavilor, ca-și-când aceasta dela sine s'ar înțelege.

Nu rivnim la pozițiunea aceasta.

Adevărul este numai, că sântem nemulțumiți cu actuala stare de lucruri, și — prin urmare, — ori-și-cine, care vrea să schimbe starea aceasta, poate să fie sigur, că Români nu îi vor crea nici o greutate.

Atât însă și mai mult nu.

„Parlamentar“, organul cercurilor parlamentare slave din Viena, judecă bine lucrurile, când în numărul dela 14 August, vorbind despre atitudinea Românilor față cu lupta dintre Germani și Slavi constată, că Români nu s'au pus nici odată în conflict cu marile masse de Slavi, de care sânt încungiuerați.

Noi credem de cuviință a mai conștata, că nici cu Germanii nu s'au pus în conflict.

Pentru Români e o cestiune de conservare națională să nu se pună în dușmănie nici cu Germanii, nici cu Slavii.

Astăzi Slavii se bucură, ea aici, unde sântem noi Români, nu sânt Germani, ear' Germanii se bucură, că nu sânt Slavi pe pământul ocupat de noi; astfel și unii și alții ne cruță. Nu ne-ar mai cruța însă nici unii, nici alții, dacă am ave ca Maghiarii pretenția de a juca rol de element hotărâtor în lupta cea mare, ci sacrificai am fi, cum „Parlamentar“ prevede, că vor fi Maghiarii.

„Națiunea slavă, — dice „Parlamentar“, — nu e dispusă a privi cu nepăsare soarta părții sale lăsate la discrețiunea miciei cete de Maghiari; ea stă drept, nu se tirăse, ci poartă cu capul ridicat lupta pentru hotărârea limbii contra națiunii germane. Poporul maghiar poate să dea cuprins de mânie împregiurul său, soarta lui se va implini; slavă nu va deveni mica ceată de Maghiari, fiindcă poporul slav o repudiază, dar' germană va deveni mai curând ori mai târziu . . .

și . . . hotărât mai bună va fi pozițiunea poporului slav după-ce mica ceată de Maghiari, care ași recurge în desperațiunea ei la mijloacele forței brutale, ca să nimicească pe o parte din poporul slav, va fi dispărut în poporul german, căci în cazul acesta armele desperațiunii vor fi — cel puțin — înlocuite cu mijloacele de luptă mai leale ale Germanilor, care nu-și tem viitorul.“

Nu mai combat dar' nici Slavii idea unei predominii germane în țerile coroanei ungare, și e „meritul“ Maghiarilor, că n'o mai combat.

N'o combatem nici noi Români, dar' nici nu vom pune umărul, ca s'o spriginim: n'avem, în genere, să ne amestecăm în lupta aceasta. Despărțiți, precum sântem, de Maghiari, nu ne rămâne decât să facem noi singuri politica înțeleaptă, pe care Maghiarii ar fi trebuit să o facă dimpreună cu noi, și să ne mărginim a ne afirma ca element de ordine, care nici de dragul Germanilor nu se pune în conflict cu Slavii, nici de dragul Slavilor nu și-i face dușmani pe Germani, ci se mulțumesc, dacă poate să și urmeze lucrarea pacinică.

Nu poate, ce-i drept, nimeni să prevață dezvoltarea evenimentelor, și este cu puțință, că mai curând ori mai târziu vor fi siliți și Români să se alipească fie de Slavi, fie de Germani: ei însă numai siliți de forța împregiurării o vor face aceasta și provocatori n'au să fie nici odată.

Și dacă este adevărat, că actuala stare de lucruri va trebui mai curând ori mai târziu să fie înlocuită, fie de Slavi, fie — ceea-ce este mai probabil — de Germani prin alta mai priincioasă, lucrul acesta se va pute face și fără-ca Români să și pună în joc existența: e destul ca ei să nu le facă greutăți nici altora, precum nu le-au făcut Maghiarilor.

Congresul comercial din Cluj.

„Hát lesz ma nobel bál éretünk az urakért?“ („Fi-va ași bal nobil pentru noi domni?“)—întreba odinioară un domnișor maghiar pe un cărciumar dintr'un orașel, care, pe baza tradițiunilor în lumea oficială a statului unguresc, și astăzi trece de orașel maghiar. Trebuie să mai adaugem, că domnișorul era din cinul „nemeșilor“. Nu era

Foiața „Tribunei“.

Mica Fadetă.

De George Sand.

X.

(Urmare.)

În momentul de a intra în casă, Sylvinet voi să se ascundă în șopron, căci se temea, ca nu cumva tată-sau să și facă vre-o mastrare. Dar' jupânul Barbeau, care nu lua toate lucrurile în serios ca nevastă-sa, se mulțumi de a glumi cu el; și jupâneasa Barbeau, căreia îi dăduse o lecțiune înțeleaptă bărbatul său, se stăpând ascundând grijea ce o avusese. Numai pe când ea se ocupa cu ei ca să și usuce lîngă un foc bun și să le dea să mănânce, Sylvinet vădă bine că ea plânse, și că din timp în timp se uita la el cu un aer plin de grije și de mâhnire. Dacă ar fi fost singur cu ea, el ar fi cerut iertare și ar fi mângăiat-o atâta, până-ce ar fi împăcat-o. Dar' tatălui nu-i prea plăceau aceste răsfațături, și Sylvinet fu silit să meargă să se culce numai decât după cină, căci osteneala îl copleșise. Nu mâncase nimic de dimineață, și îndată-ce și îmbugă cina, de care avusese mare trebuință, se simți ca beat și fără voia lui trebuia să se lase a fi desbrăcat și culcat de frate-sau gemenul, care rămase lîngă el, stând pe marginea patului și ținându-i o mână într'a sa.

Când vădă că a adormit, Landry își luă rămas bun dela părinți și nu băgă de seamă că

mamă-sa îl îmbrățișează cu mai multă iubire ca de alte-dăți. El își închipuia, că dinșua nu-l poate iubi atât de mult ca pe fratele său și nu era nici decum gelos, căci își reproșa că nu este atât de amabil și prin urmare nu trebuia să se aștepte la mai mult. El se supuse la aceste atât pentru respectul ce-l avea pentru mamă-sa cât și pentru iubirea ce avea către frate-sau gemenul, care avea trebuință de mângăere și îmbărbătare mai mult decât dînsul. — A doua zi Sylvinet alergă la patul mamei sale mai înainte de a se fi deșteptat, și deschidându-și inima, îi mărturisă căința și rușinea. El îi spuse cât se simte de nenorocit de câtva timp, nu pentru-că se separă de Landry, dar' pentru-că și închipuia că ea nu-l mai iubese.

Și când mamă-sa îi făcu întrebări asupra acestei nedreptăți, el fu împedecat de a motiva, pentru-că se afla ceva în el ca o boală, de care el nu se putea apăra. Mamă-sa îl înțelegea mai bine după-cum nu voia a-i arăta lui, pentru-că inima unei femei este adesea ocupată de acele sentimente și ea adesea suferă mult vădând pe Landry atât de liniștit în curagiu și virtutea sa.

Dar', de astădată ea recunosea, că gelosia e urită, în ori-ce iubire, chiar în acele, pe care D-șeu ni le comandă mai mult, și de aceea ea se abținea de a încurajia pe Sylvinet. Ea îl făcu să simtă mâhnirea ce a produs-o fratelui său și marea bunătate ce avea frate-sau de a nu se plînge și de a nu se arăta atins. Sylvinet recunoscu asemenea și conveni, că fratele său e

mai bun creștin ca el. El promise de a se însă-nătoșa de aceea boală, gelosie; și în adevăr se ținu de aceasta.

Dar' cu toată silința lui, și cu tot aerul ce-și luase de a fi satisfăcut și consolată, și pe când mamă-sa își ștersese lacrimile și răspuse la toate plîngerile lui prin judecări foarte solide, și încă după-ce el făcea tot posibilul să fie în bună înțelegere cu fratele său, tot îi mai rămase încă în inimă oare-care amărăciune.

— Fratele meu, își dicea el, fără de a voi, este mai creștin și mai drept decât mine; scumpa mea mamă a spus-o, și aceasta este adevărat, dar' dacă el m'ar iubi tot atât, după-cum eu îl iubesc, el nu s'ar supune atât după-cum o face acum. — El cugeta la aerul liniștit și cam indiferent ce-l arătase pe când Landry îl aflase pe marginea râului. El își reamintea, că aușise pe Landry fluierând după mierle, căutându-l în momentul pe când el se gândia să se arunce în riu. Și dacă n'ar fi avut această idee, când a părăsit casa, el ar fi avut-o de mai multe-ori către seară, crezând că fratele său nu-l va ierta nici odată, pentru-că îl bombănișe și-l depărtase pentru întâia oară în viața sa. — Dacă ar fi el acela, care m'ar fi făcut acest afront, cugeta el, atunci nu m'aș fi consolată nici odată. Sânt foarte mulțumit, că el m'a iertat, căci eu cugetam că nu mă va ierta nici odată bucuros. Și așa bietul copil nenorocit suspina învinovățindu-se și suspinând.

Cu toate aceste, pentru-că D-șeu ne recompensează și ne ajută totdeauna, când cugetăm ca să și plăcem lui, se întemplă că Sylvinet a fost mai rezonabil în tot restul anului când se abținea de a certa pe fratele său, atunci el îl iubia cu mai mult devotament și sănătatea lui, care până atunci suferise multe turburări, se restabilia și se fortifica. Tatăl său îl făcu să lucreze mai mult, scoind că cu cât va asculta, cu atât se va simți mai bine. Dar' lucrul, pe care trebuie să-l facă cineva în casa părinților sei, nu este atât de aspru ca acela, pe care îl are comandat dela alți străini.

De aceea Landry, care nu se cruța în nimic, se făcu în anul acesta mai puternic și mai mare ca fratele său. Micile deosebiri, pe care le găsiu totdeauna între ei, se făcură mai pronunțate și dela spirit trecură asupra figurei. Landry, după-ce împlinise 15 ani, se făcu un băiat frumos, ear' Sylvinet rămase un frumos tiner băiat, mai subțire și mai palid ca fratele său. De aceea nu-i putea confunda nimeni unul cu altul, și cu toate că sēmănu ca frați, nu-i putea cunoaște cineva că sânt gemeni. Landry, care era mai mic, fuse născut cu o oară în urma fratelui său Sylvinet, și acesta părea a fi mai mare cu un an decât celalalt.

Aceasta făcea pe tatăl Barbeau, după obiceiul oamenilor dela țeară, de a iubi mai mult pe acela, care era mai robust și mai înalt.

(Va urma.)

însă nici dintre așa numiții „*hét szilvafás*“-i, nici dintre „*bocskoros*“-i. Causa pentru-ace nu era, e foarte simplă: se înălțase preste nemeșia opincă-cească, ear' până la avere de șapte pruni nu o dusese.

Bal a fost. S'au adunat până în vre-o patrusprezece jucătoare. Dar' vai, jucătorii, afară de dl întrebător, au lipsit. Și e lucru foarte de explicat, că pe urmă n'a jucat nimenea. A fost bal pentru „*voi domni*“, dar' fără... joc.

La Cluj Duminecă și Luni a fost congres maghiar de comercianți tineri.

Pentru cine a fost congresul?

Mai întrebăm? Pentru „*noi comercianții maghiari*!“

Este parola zilei maghiarizarea. Maghiarizarea trebuie să se extindă și asupra comerțului. Comerțul, așa dăc domni dela congres, trebuie maghiarizat, căci numai în chipul acesta se vor pute cucerii piețele din giurul Ungariei, anumit cele din Orientul Europei.

Ei bine, congres maghiar de comercianți s'a întrunit. Diarele dela Cluj publică pe larg și pregătirile pentru congres și discursul congresului.

Ele ne spun, că Reindel, Steindel, Glavacssek, Olari și așa mai departe au fost reprezentanții comerțului maghiar. Dar' vai, lipsesc comercianții maghiari, fiindcă d'al-de Reindel, Steindel și dacă sunt comercianți de profesiune, nu reprezintă, nu pot reprezenta ceea-ce ei nu sânt. Comerțul din Ungaria, dacă e ca să se maghiarizeze, ar trebui să fie Maghiari, care se pună în lucrare maghiarizarea.

S'a întrunit dar' congresul, care să decreteze maghiarizarea comerțului din toată Ungaria și apoi să ese în afară să cucerească, însă prea s'au pripit domni.

Este lucru ridicol, când tăbăresc domni maghiarizatori asupra scoalelor populare ale Nemaghiarilor, pentru-că și acolo este știut, că întreprinderea are să fie zadarnică. Însă tot mai are oare-care înțeleș. Domni maghiarizatori pot presupune, că în partea cea mai mare au de a face cu oameni simpli și nepricepuți, care vor fi mândri să audă pe copiii lor vorbind o limbă străină. Asupra comerțului însă, dacă tăbăresc cu congresele, ar trebui bine să tragă seama ce fac. Comerțul este un lucru în care înceată gluma. Și așa plâpând cum a mai rămas, de când jidăniștea a ocupat terenul Armenilor, Grecilor și Românilor botizați Greci, cu încercări de maghiarizare comerțul ar pute să sufere și să scadă și din cât biată mai este.

Compatrioții maghiari prea anticpează lucrul cu maghiarizarea comerțului. Dacă vor, ca să-l maghiarizeze, ar trebui înainte de toate să se întrebe, dacă este comerț? Neexistând comerțul în dimensiunile cum există în alte țări, ar trebui să se cugete și încă serios, cum să-l creeze. Și numai atunci să se examineze pe sine, dacă sânt în stare a-l și maghiariza.

Cu discursuri frumoase, să șcie compatrioții maghiari, nu se face comerț și cu atât mai puțin se maghiarizează. Se pot întruni congrese preste congrese în fiecare săptămână, nu numai la Cluj, ci și la Dobrișin, la Seghedin și dacă va fi cu plăcere și la Keoskemét, rezultatul va fi același. Comerțul va rămâne așa precum este și nu se va maghiariza, pentru-că în urma următor teamă ne este, că nu va avé ce să se maghiarizeze.

Acei vre-o doi simulanți, care pentru nescari interese de tot particular, ași sânt în tot momentul cu gura plină de „*éljen*“, nu fac încă treabă, și mai ales treabă comercială. Sau, dacă ar și face, nu pentru-ca să spriginească comerțul, și mai ales pe cel maghiar. Astfel de oameni astași sânt Maghiari, mâne aceea ce le vine mai bine la socoteală.

Sântem convinși, că țările din pregiurul Ungariei au să fie linișite, pre lângă tot congresul comercianților din Cluj. Chiar și cele din Orient, care sânt, după domni congresisti, în prima linie amenințate de influența comercială maghiarizată, încă vor fi linișite. Și vor fi linișite pentru-că, fiind mai familiarizate cu natura comerțului, sânt convinse că nu mâne, nici poimâne, dar' nici dincolo de poimâne nu are să le supere influența comercială maghiarizată, ale cărei temelii s'au pus prin congrese ca și cel dela Cluj. Țările care au să fie amenințate vor vedé și ele și vor înțelege, că congresele de felul acesta sânt mai rele decât un bal fără de jucători. Ele sânt: lăutari fără de nuntă.

Este în adevăr păcat, că grandomania maghiară se apucă să facă ridicole toate lucrurile bune; prin aceasta demoralizează pe compatrioții maghiari, demoralizează însă și pe alții.

Principele Ferdinand din Bulgaria.

Nou alesul principe bulgar a sosit la 12 August n. seara în Tîrnova. Toate casele erau decorate cu steaguri, ear' ferestrele iluminate. În strada principală îl așteptau oficerii garnisoanei și funcționarii precum și o colosală mulțime de popor. Când se zări trenul, răsunau urale însufleșite, care creșeau în măsura în care se apropia trenul. După sosire prințul părăsi trenul și Stambuloff îi prezentă oficerii și funcționarii. Prințul vorbi foarte cald despre viitorul țării. 'I-s'a fost pus la dispoziție aceeași casă, în care a stat și prințul de Battenberg. După dîneu eșor prințul pe balconul ce era cu mult gust decorat și se arătă mulțimii ce-l aclama fără întrerupere. În multe locuri oratorii țineau discursuri poporului în favorul principelui.

La 14 l. c. se săvîrși depunerea jurămîntului în sala Sobraniei. Aceștia a primers

un serviciu divin festiv în catedrală. În sala Sobraniei erau de față preste 450 deputați, între care și o mulțime de Turci. La 1 oară după ameași aduse un preot evangelia în sală. Formula de jurămînt o ceti bătrânul metropolit Antim, și principele ridicînd trei degete o reciteta foarte exact. Ministrul Stoilff ceti apoi cu voce tremurîndă primul manifest al noului principe.

Eată și cuprinsul acestui manifest:

„*Noi Ferdinand Ântăiul, din mila lui D-șeu și prin voința poporului principe al Bulgariei!*“

„În sărbătorescul moment, când în marea adunare națională din vechia capitală bulgară depunem jurămîntul, anunțăm mult iubitelui nostru popor, că noi luăm în mâni guvernul țării și că vom governa conform constituției noastre spre gloria, mărirea și desvoltarea acesteia, în care scop ne vom da toate silințele posibile și vom fi totdeauna gata a ne jertfi viața pentru fericirea acesteia.“

„Urcându-ne pe vestitul tron al Țărilor bulgari, ne ținem de o sfântă datorință, de a mulțumi în modul cel mai sincer bravului popor bulgar pentru încrederea ce ni-a dovedit-o, alegându-ne de principe al Bulgariei, precum și pentru înțeleapta și patriotica sa atitudine în decursul grelelor timpuri, preste care a trecut țeara.“

„Mulțumim și regenților și ministrilor lor pentru conducerea inteligentă și norocoasă a afacerilor de stat, prin ceea-ce au putut să scutească independența țării în cele mai critice momente.“

„Convinsi pe deplin despre aceea, că poporul nostru și brava lui armată vor sta în giurul tronului nostru și ne vor sprigină întru toate silințele spre fericirea patriei noastre, invocăm binecuvîntarea lui D-șeu preste toate faptele noastre.“

„Trăescă Bulgaria liberă și independentă!“

„Senn. Ferdinand Ântăiul.“

Prințul însuși exclamă cuvintele din urmă: „*Zivila Bulgaria slobodna i nezavisna!*“

Sobrania s'a disolvat la 15 August.

Corpul consular nu a asistat la actul depunerii jurămîntului.

După-ce Tonceff provocă adunarea a vota regenței mulțumita națiunii, se prezentă principele Ferdinand și ședînd pe tron cu „calpacul“ pe cap dîșe: „*Vé mulțumesc pentru patriotismul D-voastre; D-șeu scutească Bulgaria! Declar marea Sobranie de închisă*“. Între uralele celor de față părăsi apoi principele sala.

Duminecă dimineața a depus garnisoana din Sofia pe locul de exercițiu jurămîntul noului principe în mâinile metropolitului Clement.

Principele va sosi probabil astași în Sofia. Regența și ministerul vor demisiona și după sosirea principelui în Sofia se va forma noul cabinet.

Din cercul electoral Baia-de-Criș.

11 August 1887.

În numărul 169 al „*Tribunei*“ s'a făcut o nemeritată plăcere unui Hollaky-ist cu numele Gligor publicându-i-se o întimpinare drept răspuns la corespondențele electorale din acest cerc. Prea bine! S'a ascultat și partea contrară — un desertor — care a fost când între paseri, când între quadrupede.

Dacă întimpinarea apărea îndată după corespondențele din acest cerc, atunci nici cu un cuvînt nu învredniciam pe acest Hollaky-ist.

Acum când publicul a lăsat din evidență alegerea din cercul nostru, mă ved îndemnat a mai lua condeiul în mână, ca publicul să nu fie indus în eroare de o parte, de alta ca să pot completa schița biografică a profundului Hollaky-ist, care încă tot pățimesce de morbul hipocondrie, că: el e bun Român și slăvit conducător al Zarandenilor.

Cetind întimpinarea, ori-ce cetitor poate vedé, că are de făcut cu un om ce ar trebui să învețe mai întăiu stilistica. Dar' asta ar mai trece. Trece și aceea, că nu neagă nimic din cele ce s'au scris relativ la persoana sa, ci tace ca peșcele în apă, se apucă însă ca cel mort naționalmente de schimonosirea adevărului.

La aceste voiți să reflectez.

Dice dl Gligor, că: „*Vasilii Damian și P. Truția au fost aleși deputați ordinari la conferența din Sibiu, cest din urmă însă numai condiționat, dacă va fi în stare a-și justifica în mod autentic îndreptățirea de alegător*“. Faptul este, — și nu s'a făcut excepție cu P. Truția, — că dela toți patru delegații s'a pretins justificarea, că sânt alegători, conform îndrumării date de comitetul central electoral. Dl Truția însă era în Arad și justificarea nu a sosit și posibil nu a putut sosi la birou în Brad, fiind foarte scurt timpul abia de 4 zile.

Dice dl Gligor, că într'o Mercuri seara pe la 6—7 oare s'a pomenit cu un convocător subscris de V. Damian și de un anumit Ioan German, prin care se convoacă conferența electorală în Brad, unde deputatul Truția avea să se facă darea de seamă, ca deputat, și să se decidă asupra finutei alegătorilor din acest cerc față cu alegerile dietale, și cumă nu s'a convocat clubul național de 60 mai înainte.

Faptul este: conferența cu obiectele de pertractat specificate s'a convocat pe 14/26 Maiu în Brad. Convocătorul l-au subscris președintele clubului Vasiliu Damian și secretarul Ioan German și s'a expedit la timp. Dacă dl Gligor nu caută la postă cu săptămîna, ce să-i faci? Alegerile erau la ușă în 16 și 17 Iunie. Timp nu era de perdat. Alegătorii aveau să decidă. Nu cumva a așteptat dl Gligor, ca biroul să întrebe mai întăiu de d-sa, ce și cum să facă? Ai fost în sinod, și nu 'ți-ai deschis gura. În adunările bisericesci și naționale, nici o bombă nu ai scos din gură. Spune, unde, și în ce ești competent?

Ai luat cândva parte la vre-o dezbateră mai însemnată politică ori literară, bisericească ori financiară, ori ai făcut studii serioase în vre-o specialitate?

Nu! Ai fi voit, ca să se amîne lucrul cu convocarea clubului, și apoi cu decidera asupra atitudinii alegătorilor, ca să-ți poți face trebile, acesta îți era scopul. Dar' vești ce blăstămași sânt oamenii, clubul nu se convoacă, conferența întrunită nici nu te creastă.

Propuni ca să se aleagă o comisiune de 20 inși în adunarea — unde, precum dîci, cei mai mulți nu erau alegători. — Intru adevăr simplu și găgăuț trebuie să fie cineva, ca să facă o propunere în o adunare, unde majoritatea sânt oameni aduși de pe stradă. De unde era să alegi tocmai 20 inși! Nu vești că făcînd propunerea, ai recunoscut adunarea de constituită și capace a aduce concluse. Era însă în adunare floarea inteligenței și a poporului, cum s'a arătat nominal în coloanele „*Tribunei*“.

Dîci că președintele Vasiliu Damian nu 'ți-a pus propunerea la vot. Te întreb, cine 'ți-a spriginit-o.

Ai apărut cu motive propunerea? Nu. Dacă nu te servește memoria, apoi protocolul adunării îți stă la dispoziție. Cumnatul d-tale T. încă propusese amînarea staverii atitudinii alegătorilor, dar' nici d-ta nu l'ai spriginit, și apoi făcîndu-se contrapropunere s'a decis că: în plen și *stante pede* să se deșbată asupra atitudinii. Unde mai încăpea apoi votare asupra propunerii d-tale?

Dîci, d-le Gl., că s'a format o ligă în persoanele: „*Vas. Damian, Stefan Albu și Ioan German, care intenționează a pune tuturor celorlalți alegători frîu în cap, ca să poată după plac să facă toate ce le vin la socoteala lor necurată și lipsită de drept*“. *Sancta simplicitas!* Aici a nimerit orbul Brăila — cu liga. — Nu a luat parte activă Stefan Albu nici decăt. Nu a primit, și nu a fost nici membru al clubului. În general întreg corpul profesoral dela gimnasiu, spre a nu da ansă contrariilor, nu au voit și nu au luat parte la undele alegerilor — simplamente numai 'și-au dat votul, și acesta numai după-ce 'și-au finit oarele de prelegere. — De unde dară liga de 3 inși, boierule? V. Damian și I. German, au avut datoria să lucre fiind în fruntea biroului.

Apoi ce crede Gligor, atât de deșosiți să fie Zarandenii, ca cineva să le poată pune frîu în cap? Crești, dle Gligor, că sânt Zarandenii toți de calibrul D-tale? Și eată de ce! În 1881 ai umblat în casa lui Borlea și la alegere erai în curte cu alegătorii lui Fekete Solyom și cu el ai votat, ear' după alegere ai avut obrazul nespălat a-l molesta pe Borlea în casă. Cine este dară cu frîu în cap? În 1884 ai fost cu Truția, și nu gratuit și din simț național, ci pentru interese personale.

În 1887 ai fost cu Hollaky și aici nu de geaba. Judele din Seliște, judele din Crăciunesci și judele din Herțegani au primit bani dela D-ta, coconașule, ca să lucre pentru Hollaky.

Preste 5 ani de va veni un Turc și-ți va da parale, cu acesta vei vota. Cine lucre astfel, în adevăr merită un frîu în cap. Scii, coconașule, că judele din Seliște — locul natal al matală — 'ți-a trimis 50 fl. v. a., înderēt, nu 'i-a trebuit bani Hollaky-isti.

Vești, boierule, că la Zarandeni nu poți pune frîul. Mai negi încă, că nu ai luat bani?

Frîul l-au avut în cap partizanii D-tale și nu ai lui Truția.

D-ta nici cu bani nimic nu ai putut face, numai 13 voturi; și și acele date de jude și jurăți.

Cine a făcut scisiunea? Cu ce scop ai umblat prin țeara Băitei? Nu ca să deșbini poporul? De unde aveai banii? Dîci, că I. German ar fi declarat, că e gata a scupa în ochi pe

Truția, la cas de a nu se justifica că e alegător, și totuși va nisui a păși ca deputat. Prea bine! Truția a declarat în plenul adunării, că e alegător. Pentru ori-ce om cu creșcere declarațiunea solemnă era o justificare.

Se poate că pentru boierul nu!

Dl Gl. se plînge, că fostul deputat Truția, nu a făcut nici un pas pentru aceia, cari au săngerat pentru el și au cădut victimă. Va să dîcă coconașul a lucrat în 1884 pentru Truția, ca acesta să umble pe la ușile judecătorilor, să interpeleze pe ministru, să facă apoi un memoriu la împăratul — pentru cine? Pentru dl Gl. destituit de notar, pre când comitatul era în mâinile Românilor — destituit apoi din executor sub domnia Maghiarilor.

Dacă toți alegătorii ar face atari pretențiuni, unde am ajunge? Și totuși dl Gligor afirmă că nu din interes personal a lucrat în 1884.

Altcum scii bine, că în 1884 fiind votarea neforțată, liberă, oamenii pe cari îi plățise amicul d-tale politic de astași Incu, toți au trecut în partida lui Truția. Chiar dacă erai cu toată nemotenia pe partea lui Chorin, nimic nu ai fi putut face, ca și acum. Scii că și atunci prin Tomuța ai tractat cu Chorin, și dacă nu ați putut căpeta de ajuns, ați rămas cu Truția. Așa stă lucrul.

Dice dl Gligorache, că în 1884 la alegerea de membri la municipiu în cercul Vața-de-jos a făcut să reese 10 membri, din cari 7 necunoscuți și 3 cunoscuți, și-și atribuie aceasta ca un merit dînsului și lui V. Tomuța, afirmă că a aflat despre cei 10 membri dela un domn din Deva și că Truția nu a voit să iee asupra-și afacerea.

Ești foarte nostim, boierule, și se vede că nu ții în casă-ți nici un calendar — decum să spriginesci literatura — în cari să însemni meritele matală și a cumnaților. Dar' le-am însemnat noi, cari nu sîntem nici din familia Hunyadi nici de totului tot prea slăvite ca mata.

În alegerile municipale v'ăți făcut de mult renumiți. Nu-ți aduci aminte, că pre când erau oficiali în Zarand Români, mata lucrei la Băița cu un Lehrman, contra listei românești, fresce din pur simțemînt național.

În 1884 la Vața-de-jos ai lucrat pentru reușita celor 10 inși, fiindcă credeai, că fiind multe voturi române în Zarand, vei pute alege ca pretor pe socrul d-tale în Baia-de-Criș.

Altcum atunci erai și mata și Tomuța suspendați, și din această alegere nu v'a provenit nici un rēu. Scii că Tomuța scria la Truția în cancelarie. Erați cu Români, mîncăți pîne românească și fiindcă nu erau parale la mijloc.

Truția era președinte la comisiune în Baia-de-Criș, cum ar fi putut merge la Vața? Altcum să nu fiți așa zeloși. Scii că lista celor alegîndi s'a staverit în Brad în scoala română, pentru fiecare cerc, și nu ai aflat numai dela un domn din Deva.

Însuți — din interes — ai luat asupra-ți ca să mergi acolo!

Dar' pentru-ce, te rog, nu amintesci alegerea la municipiu din Baia-de-Criș, întemplată sub pretorul Markossy, stăpînul lui Tomuța; scii, domnul meu, că d-ta — ca un adevărut fariseu proforma ai împărțit sedule române, ear' cumnații d-tale Szida și Tomuța confiscau sedulele române, și dedeau maghiare, scii, boierule, că ați scos lista maghiară cu un Stoyka în ea, care nu era alegător. Acesta este lucru proaspăt. Scii că Markossy a dîș, că alegerea de deputat încă va fi după gustul seu vîdînd zelul lui Tomuța și Szida.

Dar' eată martirii. Dl Gl. Tomuța și Szida au lucrat șiuina și noaptea pentru reușita lui Truția în 1884, fresce din pur simț național. Adu-ți aminte, coconașule, că Truția și preotul Jurca, când s'au întrepus și au ales notar pe Szida în Ribîța, au fost alungați cu petri și cu pari de oamenii lui Ulain, care era pentru Jidovul Baruch. Tot din interes ați lucrat totdeauna!

Cum ați răsplătit și mata și cumnații lui Truția, se poate vedé.

Vé potrivîți de minune cumnații. Dauna e numai, că nu ai și mata naș pe fostul Ribiczey și pe Hollaky, ca și cumnații.

Altcum scii prea bine, că în casele cumnaților, pruncii lor vorbesc și sciu numai ungeresce, și însuși în această limbă vorbesci cu ei.

Fresce — pentru-că sînteți Români verđi.

Dar' să ajung în urmă la neadevărul bobat-cornurat al boierului: „*cred, că și coteșii lui Truția vor recunoașce, că alegerea din 1884 a fost de șee ori mai grea ca cea de acum, și vor concede, că numai solidaritatea și disciplina bună poate conduce la învingere*“.

Pentru-ce mai grea? Pentru-că atunci a fost președintele electoral un om foarte onest, pentru-că nu a fost nimeni închis, nimeni bătut, și fie-

care a putut vota liber, și pentru-că nu a fost reieptat nimeni dela vot? Scii că oamenii lui Chorin aduși cu căruțe au trecut la noi, fiindcă era liberă votarea.

Și cum a fost în 1887 — acum? Fii bun, mare boier, care ai fost vice-președinte electoral, și întreabă Mercuria la țerg, care dintre preoți nu a fost bătut de gendarmi. Acolo e părintele Tisu, Irimie etc., acolo sunt Cebenii, Rișcanii etc. Mergi apoi la judecătoria și vezi câți oameni s'au insinuat, că nu au fost admiși la vot! Pentru-ce s'a cerut apoi cercetare criminală numai acum în 1887 și nu în 1884, când alegerea ădici că a fost mai grea. Dacă în 1884 era forța și brutalismul din 1887 nici 300 voturi nu primia Truția.

Alegătorii partidului național au mers disciplinați ca nici când, dovadă că preste 300 inși au fost respinși cu patul pușcii dela vot și totuși Hollaky abia a obținut ca 85 voturi mai mult.

Numirea de „corteaș“, ce se da celor-ce au lucrat pentru Truția nu o iau în serios, fiindcă dl Gligor nu știe ce va să ădica „corteaș“ și-l folosește ca și un țeran de rind.

Adauge apoi dl Gligor că: „la intervenirea sa a voit să păsească un alt candidat cu program național, care nu e mai puțin ca Truția și că corteașii acestuia au scris la adresa aceuia o epistolă, prin care îl amenință chiar în reputațiunea sa personală, dacă va candida în acest cerc.“

Dl Gligor în mod cinic a luat parte la conferențele partidului național, dar' nu a numit nici o persoană ce ar voi să o candideze d-sa. Comitetul electoral nu știe nimic și este o scornitură, că cineva ar fi scris o epistolă amenințătoare, ce mai știu cui!

Dar' să întorcem foaia. Dl Gligor — posito — din revanșa etc. cu cumnații dsale au cășunat căderea lui Truția, și au scos pe Hollaky. Ei bine! Dacă ați dispus de popor — cum credeți — pentru-ce nu ați pășit cu candidatul național, pre lungă care ați avut grațiositatea a interveni, și ați fi fost felicitați?!

Nu trinitatea a scos pe Hollaky, ci violarea dreptului de alege. Trinitatea ați fost numai înhamaiții, care ați tras calul Troiei în cetate.

Încă una și finesc. Liga, care acum a rămas numai din doi, a lucrat precum era datorința, și e responsabilă pentru faptele sale comitetului partidului nostru național și opiniunii publice române, nu Hollaky-stilor; și dacă corespondentul a stat de vorbă cu dl Gligor, a satisfăcut opiniunii publice zarandene.

Se știe ađi, că cumnații dlui Gligor și dînsul nici în Cămpeni nu capătă quartir. De aceea personal cu un om ca el nu aș fi stat nici când de vorbă. *Ioan al Susanei.*

Cronică.

Din cauza sfintei sĕrbĕtori de mâne numărul proxim al „Tribunei“ va apăre numai Vineri seara.

Ziua născerii Maiestății Sale. Din ordinul comădei stațiunii militare de aici despre serbarea Preainaltei și a născerii Maiestății Sale c. r. apostolice extragem următoarele: Ađi deseară retragere cu musica regimentului de infanterie Nr. 82. Spre acest scop ese musica împreună cu toți tamborii regimentului în adjustare de paradă la 8 oare seara din casarma de infanterie, trece cântând prin strada Cisnădiei înaintea locuinței comandantului de corp, unde va cânta innul poporal și va executa încă alte trei piese; de aci apoi va trece cântând prin stradele: Pintenului, Urezului, Măcelarilor și a Morii spre casarma de infanterie. Măne la 18 August dimineața ese musica din casarma de infanterie cântând prin strada Cisnădiei până în piața mare, și de aci preste stradele Urezului, Trenului, Sării, Gușteriței, Faurului, Măcelarilor și Morii. Deodată cu aceasta (dimineața la 5 oare) va merge o baterie ușoară din regimentul artileriei de corp Nr. 12 pe locul cel mare de exercițiu, va lua front spre oraș și va descărca 24 împușcături de tun în intervalul corespunđătoare. La 9 oare dimineața se va sĕrba pe locul cel mare de exercițiu o missă militară, la care vor participa toate trupele ce sînt dislocate în Sibiu sub comăda colonelului baron Pach de Hansenheim și Hohen-Eppau. La cas de timp nefavorabil, serviciul divin festiv se va celebra în biserica cat. din piață. La 1 oară după amăz, în decursul unui banchet festiv, în decursul căruia se va descărca de pe locul de exercițiu 24 pușcături de tun cu privilegiul toastului ce se va ridica pentru Maiestatea Sa c. r. apostolică. La banchet va cânta musica regimentului de infanterie nr. 82.

Reorganizarea instrucțiunii superioare de fete. Ministrul ung. de instrucțiune a emis o ordinațiune circulară cătră toți inspectorii scolari, în care se accentuează, că la înființarea de scoli superioare de fete s'a avut în prima linie în vedere creșterea fetelor și prin urmare acesteia este a se da prima atențiune, ear' îngreunarea spirituală a fetelor cu prea mult material de instrucțiune trebuie evitat. Pe cât a putut experia ministrul, până acum nu s'a ținut pe deplin cont de cele ădise mai sus, de aceea s'a ivit necesitatea reorganizării instrucțiunii superioare de fete.

In scolile așa numite superioare, s'a observat, că frecuența este mai mare în cele patru clase de jos, după absolvarea cărora multe eleve părăsesc școala. In vederea acestei împrejurări noua organizație dispune, ca planul de instrucțiune a celor patru clase de jos să formeze un întreg de sine stătător, ear' în cl. V și VI să se lărgască numai cunoștințele primite în cl. I—IV. Scolile civile încă vor primi o organizație nouă, care diferă de organizația scolilor superioare numai prin aceea, că limba franceză nu este obligată. Cu toate aceste absolventele clasei IV civile, dacă au învățat limba franceză în mod privat, după facerea unui examen de primire pot fi inscise în cl. V a scolilor superioare. După terminarea cl. IV la școala superioară sau civilă se primesc fetele în preparandiile de stat. Aici se primesc și absolventele ale cl. VI dela scolile superioare și anume în cl. III preparandială. Spre acest sfîrșit în cl. VI dela scolile superioare se vor preda ca obiecte facultative pedagogia și metodică. Scolile superioare de fete sînt supuse inspectorilor scolari, cărora pentru controlarea educației și ajungerea unei anumite unități li se vor da câte un comisar ministerial întru ajutor. Excepțiune face numai școala superioară din Budapesta, care este direct supusă ministerului instrucțiunii publice. Noua organizație a scolilor de fete se va publica în curînd în foaia oficială.

Reuniunea pompierilor voluntari din Seliște invită la sîntîrea flămurei sale, care se va sĕrvîri în 15/27 August a. c. în biserica cea mare din Seliște. După amăzi petrecere cu joc.

Întunecimea de soare din 19 August n. pentru noi numai în parte se poate observa. Soarele va resări deja întunecat la 3 oare dimineața. Întunecimea își ajunge culmea la 5 oare 39 minute și se termină la 6 oare 35 minute.

Congresul comercial din Cluj. Din Cluj se știe, că congresul tinerilor comerciali a fost deschis la 14 l. c. de cătră fostul ministru Kemény. Numărul celor de față era aproape 20.000. Cu prilegiul de șta s'a ținut în „Arena“ o reprezentație de gală, care a decurs foarte bine. Arena destul de spațioasă a fost plină de oaspeți și reprezentanți ai societății înalte de aici. Programul reprezentației s'a început cu marșul lui Rákoczy, după care au urmat producțiuni musicale și declamatorice și o piesă teatrală de Wildbrandt. Orașul este decorat cu steaguri.

Rumpere de nori s'a întemplat Dumineca trecută în Budapesta. Multime de oameni, care eșisă la excursiune în giurul orașului, au fost neplăcut surprinși de tempestatea neașteptată. După-cum scriu foile din Budapesta, s'au întemplat și câteva accidente regretabile și în multe părți ale orașului ploaia cădută a causat stricăciuni.

O familie interesantă. In comuna Petrovaț (com. Baciu-Bodrog) trăește o mamă, care a născut 27 de copii. Din acestia trăesc 17 feciori, cari toți sînt — pantofari. Această respectabilă familie poate provede întreg ținutul dintre Tisa și Dunăre cu încălțăminte.

Zalewski a sosit în Viena. După-cum se telegrafează din Viena, alaltăieri la oarele 8 și 55 minute dimineața au sosit doi detectivi din Breme cu faimosul defraudant Filimon Zalewski. Dela Breme până în Viena acestia au călătorit într'un cupeu separat de cl. II. Zalewski în întreg decursul călătoriei a fost posomorit. In Viena l-au așteptat o multime de oameni curioși să-l vadă când sosese. El se scobori cu pas sigur din cupeu, dar' când vădă multimea tresări. Zalewski se pare îmbĕtrănit, față îi este palidă și ochii intrați în cap. Exteriorul și toaletta lui sînt elegante.

Expozițiunea din Craiova a cooperatorilor din România va fi, după-cum se asigură, mult mai bogată ca celelalte foste expozițiuni din Bucuresci (1883) și Iași (1884), mai cu osebire, că la aceasta va fi și o secțiune internațională.

Un nou palat pentru Universitatea din Iași. „Liberalul“ află, că ministerul instrucțiunii publice a cumpĕrat localul și locul, unde se află teatrul național din Iași. Acest loc e al epitropiei sf. Spiridon. Vechiul local al teatrului va fi dĕrîmat, ear' pe locul lui se va clădi palatul universității.

Gimnastica în Bucuresci. Primăria capitalei române proiectează să înființeze sale de gimnastică pre lungă scoalele primare din capitală.

Din Dobrogea. În județul Constanța s'a întemeiat un nou sat, dāndu'-i se numele „Pan-teherimon“. In cătunele Făgărașul, Rahman, Dulgeru și Cartal din plasa Hărșova s'au inaugurat patru localuri de școală.

Bibliografie. „Școala și Familia“. Foaie-pentru părinți și învățatori. Ese de două-ori pe lună. Redactori: Ioan Popea și Andreiu Bărsescu a. n. Brașov 1/13 August 1887. Anul II. Nr. 9. Sumar: Istoricul învățămîntului intuitiv, de Ioan Russu. — Ce însemnează a munci. — Din „Cartea de cetire“ pentru gimnasii, scolele reale etc., de Ioan Popea; I. Marea ghețoasă. II. Italia de Meađă-đi. — Sentențe despre activitatea și întrebuințarea timpului. Bibliografie. — Diverse: Reuniunea sibiană.

— „Meseriașul român“. Foaie pentru învățătură și petrecere, întocmită pentru meseriași și toți iubitorii de meserii. Ese la 1 și 15 a fiecărei luni. Editor și redactor: Bartolomeiu Baiulescu, președintele „Reuniunii pentru sprîginirea meseriașilor români în Brașov.“ Brașov, 1/13 August 1887. Anul II. Nr. 15. Sumar: Un cuvînt la adresa tuturor sodalilor dela meserii. — Materiile brute folosite în industrie: Despre lemne (urmare). — Foaia „Meseriașului român“: Porumbița Margaretei, traducere de I. S. Spartali. — Felurite pentru meseriași. — Sciri industriale și comerciale. — Multe și mĕrunte. — Diverse. — Notițe statistice. — Recepte folosite. — Răchita (poesie), de M. Cugler. — Sfătuirii din „Povestea vorbeii“. — Bibliografie. — Anecdote. — Avis. — Anunț. — Concurs. — Tĕrgurile dela 1—15 August 1887.

— „Convorbiri Pedagogice“. Revistă pentru educațiune și instrucțiune. Ese odată pe lună. Satul-nou (Bănat), 1/13 August 1887. Anul II. Nr. 7. Sumar: Dr. Ioan Nenișescu (cu portret fotolitografic și faximil de subscriere). — Industria de casă în scoalele poporale. — Care ar fi procedura mai corectă la propunerea istoriei naturale în școala poporală? — Astronomia populară (urmare). — Anecdote. — Cronica contemporană. — Revista pedagogică din țiare. — Curier bibliografic. — Mosaic. — Loc de informațiuni. — Ghicitură. — Telefonul Redacției.

Varietăți.

(Jubileul telegrafului.) La 27 Iulie seara a fost la Londra într'un mare restaurant la Holborn un banchet, sub președința maestrului general al postelor dl Raikes, cu ocașiunea jubileului de cincideci de ani al existenței telegrafice din Engiltera. In aceeași ăi se implinise tocmai o jumătate de secol de când dl Wheatstone întinse un tel (o sirmă electrică) dela o casă la Euston Square până la o altă casă la Camden Town, o distanță de două mile engleze și porni pe acest tel prima depeșă telegrafică. Ce desvoltare colosală a luat telegrafia electrică dela 1848 în scurtul timp de cincideci de ani! Această desvoltare se poate considera de cea mai surprîndătoare în istoria culturii omenești. Narațiunea ei, chiar în prescurtare ar umple mai multe pagine decăt rîndurile, de care putem dispune; ne mărginim dar' la puține date, despre care a fost vorba la ădul banchet. La stațiunea centrală a telegrafului dela Londra, se află teluri, pe cari se pot depeșa simultan câte șese telegrame în ambele direcțiuni. Cu instrumentul automatic al lui Wheatstone se telegrafează acum dela Dublin la Londra 462 cuvinte pe minută. Presa plătește pentru depeșele interne în regatele unite ale Mării-Britanie numai două pence (20 centimi) pentru suta de cuvinte, ceea-ce constituie pentru stat o pierdere de 20.000 livre sterlingi pe an. Maestrul general al postelor, dl Raikes, areță oaspeților că statul plătește bucurii preseii această subvențiune indirectă cu scop, ca ădiarele să fie servite cu nuleve cât se poate de iftin. Cablele submarine, cari funcționează astăđi, au o întindere, cu care s'ar putĕ încungiura pămîntul de cinci ori. Ele au costat o sumă peste 38 milioane livre sterlingi. In anul 1850 n'a existat încă nici un singur cablu submarin.

(Un binefăcător.) Un negustor din New-York călătoria la Buffalo. În vagon mai era un călător, care, privindu-l fix, deodată îi adresă aceste cuvinte:

— Nu cumva ne-am vĕđut odată în Chicago, la 1879?

— Tot ce se poate, — rĕspunse negustorul, care nu-și prea aducea aminte.

— Nu-ți aduci aminte, că într'o seară ai dăruit un dolar (5 franci) unui om sărac?

— Se poate și aceasta.

— Ei bine, acel sărac eram eu. Pe atunci îmi mergea rău de tot și mă gāndiam să-mi iau viața. Acel dolar însă m'a scăpat și cu timpul am făcut earășii avere, fiind stăpān astăđi pe 25.000 dolari (125.000 fr.).

— Aceasta îmi face mare bucurie.

— Așa; dar' acum te rog să primesci înapoi acel dolar, căci n'am liniște până nu mă achit de această datorie.

Negustorul refusă deodată; dar', în fine, cedānd stăruințelor recunoscătorului său, primi dela dînsul o hărtie de 20 dolari, și îi restitui 19 înapoi.

Omul recunoscător, plin de bucurie c'a putut în fine mulțumi binefăcătorului său, se dete jos din tren la stația cea dintăiu. Mai tărđiu, negustorul, void să schimbe hărtia, băgă de seamă că era falsificată și că, în loc de recunoscător, n'a fost decăt victima unei înșelătorii de 19 dolari!

Din public.*)

Hațeg, 13 August st. n. 1887.

Onorată Redacțiune!

Binevoiți a publica în coloanele prețuitei D-Voastre fcoii următoarele:

Substroie cundașe de idea de a promova simțul de păstrare și economie la poporul nostru, — convinși fiind, că ori-ce scopuri salutare se pot ajunge mai cu înlesnire prin asociațiuni, am luat inițiativa înființării unei asociațiuni de anticipațiune și credit cu reședința în Hațeg cu următorul program:

I. Durata asociațiunii e pe timp nedeterminat.

II. Titul asociațiunii: „Hațegana“, asociațiune de anticipațiune și credit.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce rĕspunderea.

III. Scopul e: a da împrumuturi, a primi bani spre păstrare și fructificare.

IV. Capitalul asociațiunii se va compune din cel puțin 100 părți fundamentale (acțiuni) à 50 fl. v. a.

V. Ca membru al asociațiunii poate fi oricine cu caracter nepĕtat, care va plăti la subscriere taxa de înscriere cu 2 fl. după fiecare parte fundamentală (acțiune) — și 2 fl. ca rata primă din o acțiune, restul se va plăti conform dispozițiilor făcĕnde de adunarea generală constituantă în rate lunare de câte 2 fl. v. a.

Fiecărui membru îi stă însă în voie liberă a solvi și deodată suma întregă, ori deodată mai multe rate din părțile fundamentale (acțiuni).

VI. Fundatorii asociațiunii nu-și rezervă nici un drept prerogativ față cu ceialalți membri.

VII. Cu privire la art. de lege XXXVII din 1875 §. 152 subscrișii primesc pentru plătirile făcĕnde până la adunarea generală constituantă responsabilitatea adunarea, asemenea și membrii fondatori prin solidariera lor pe coala de subscriere, declară că iau asupră-le obligamentul prevĕđut în §. 153 al citatului articol de lege.

Drept aceea încă în 12 Iunie a. c. în conțelegere cu mai mulți cetățeni, am emis o coală pentru subscriere de acțiuni.

Zelul, cu care au fost îmbrățișate subscrierile de acțiune, ne-a procurat convingere firmă, că baza înființării acestei asociațiuni și până acum e deplin asigurată.

Ne ținem însă de datorință și pe calea publicității a trage atențiunea P. T. domni, cari voiesc să între ca membri în sinul asociațiunii noastre, să binevoască pentru subscriere și celelalte a se adresa la dl avocat Mihail Bontescu, în Hațeg.

Tot cu această ocașiune conformāndu-ne legilor și prescripțelor sustătoare, ne permitem cu toată stima a invita pe P. T. domni membrii subscribenți ai asociațiunii noastre, să binevoască a participa sau în persoană sau prin plenipotențiași la adunarea generală constituantă, ce se va ținĕ în 29 Septembrie 1887 st. n. la 11 oare a. m. în casa d-lui B. Popoviciu din piața Hațegului.

Obiectele de pertractare sînt:

1. Raportul inițiatorilor.
2. Constituirea adunării.
3. Desbaterea și votarea statutelor.
4. Alegerea directorului asociațiunii și a funcționarilor.
5. Alegerea comisiunii de supravegiare.
6. Alegerea consiliului administrativ.
7. Desemnarea foilor pentru publicările asociațiunii.
8. Eventuale propuneri.

Mihail Bontescu,
avocat.

Alexandru Serafin.
Ioan Muntean.

Posta ultimă.

Londra, 16 August n. După scrirelor venite din Simla (Asia) în provinciile de Nord-Vest au murit în lunile Iunie și Iulie 70.000 oameni de holeră.

Constantinopol, 16 August n. În nota sa circulară Poarta a declarat, că se va reținĕ dela orice fel de relațiuni oficiale cu prințul Ferdinand de Coburg și dorește să afle vederile puterilor relativ la soluțiunea cestiunii bulgare.

Tirnova, 16 August n. La banchetul oficerilor a declarat prințul de Coburg, că basat pe armata și poporul seu va resista tuturor dușmanilor interni și externi.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 17 August n. Regele Sĕrbiei a sosit aseară împreună cu prințul de coronă; ađi înainte de amăzi a conferit timp mai îndelungat cu ministrul de comărciu Széchenyi, a mers apoi numai decăt spre a cerceta expoziția căilor ferate. Regele pleacă după amăzi la Baden împreună cu regina ce sosese.

Sofia, 17 August n. Se crede, că ministrul nu se va forma înainte de sosirea Coburgului în Sofia. Ex-regenței au rămas în Tirnova. Primirea pe tot drumul până la Gabrovo a fost însuflețită, pretutindeni erau arcuri triumfale și întreaga populațiune de față.

Redactor responsabil: În absența lui Cornel Pop Păcurar
Pompiliu Pîposiu.

Economic.

Piața din Sibiu, 16 August Grâu hectolitru 74—80 chilo fl. 4.80 până fl. 5.60, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 3.60, până fl. 4.40 sęcara 68 până 72 chilo fl. 3.10 până fl. 3.50, orș 60 până 64 chilo fl. 3— până fl. 3.60, ovės 40 până 45 chilo fl. 1.70 până fl. 2.10, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.20 până fl. 4.60, mėlaiul 78 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semēnță de cânepă 49 până 51 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, linte 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, faină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slānina 100 chilo fl. 52.— până fl. 56.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sēu brut fl. 20.— până fl. 22.—, lumini de sēu fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sēu fl. 45.— până fl. 46.—, sāpunul fl. 23.— până fl. 25.—, fēn 100 chilo fl. 1.10 până fl. 1.40, cânepa fl. 82.— până fl. 85.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spirtul p. 100 L. % 81 până 83 cr., carnea de vită chilo 40 cr. carnea de vițel 28 până 40 cr., carnea de porc 42 până 46 cr., carnea de berbec 22 până 24 cr., ouē 10 cu 18 până 20 cr.

Cursul pieței din Sibiu

din 17 August st. n. 1887.

Table with 4 columns: Item, Unit, Buy price, Sell price. Includes Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble ruseci.

Bursa de București.

16 August — 4 oare p. m.

Table with 3 columns: Casa, Ultim, Item. Lists various financial instruments like Renta rom., Oblig. de Stat., etc.

Bursa de Budapesta

din 16 August st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item, Price. Lists various commodities and financial instruments from Budapest.

Bursa de Viena

din 16 August st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item, Price. Lists various commodities and financial instruments from Vienna.

Institut tipografic in Sibiu.

[347] 17

DICTIONAR român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

od. in. paroch gr.-or. în Rēșinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Articolul de lege XXI. din anul 1886. Despre jurisdicțiuni, și articolul de lege XXIII. din anul 1886 Despre procedura disciplinară.

Ordonanțe ministeriale pentru introducerea legii comunale

Articolul de lege XXII. din anul 1886: Despre comune.

Tipărituri:

- List of 12 items for sale, including certificates, inventories, obligations, and testimonies.

Antistiile comunale sânt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[467] 19

„Amicul Familiei.“ Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 1½—2½ coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, romane, suveniruri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în timbre postale.

„Preotul român.“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2¼—3¼ coale; și publică articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulți de predice pe Dumineci, sērbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

- List of books for sale: Poterea amorului, Idealul pierdut, Opera unui om de bine, Fântāna dorului, El trebuie sē se însoare, Branda sau nunta fatală, Numerii 76 și 77, Probitate în copilārie, Herman și Dorotea, Ifigenia în Aulida, Ifigenia în Tauria.

- List of books for sale: Petulantul, Carmen Sylva, Poesii, Trandafiri și viorele, Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur, Apologie, Renascerea limbii romānesci, Biblioteca Sāteanului român.

- List of books for sale: Biblioteca Familiei, Colectā de recepte din economie, industria, comerțului și chemie pentru economi, industriași și comercianți, Economia pentru scoalele popor., Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv, Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Romāni, Manual de gramatica limbii romāne.

- List of books for sale: Instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886, Cele mai ieftine cărți de rugāciuni, Micul mārăgitar sufletesc, Cārticică de rugāciuni și cāntări pentru pruncii scolari de ambe sexele, Cārticică de rugāciuni și cāntări pentru pruncii scolari de ambe sexele, Visul Prea Sāntei Vergure Maria a Nāscētoarei de D-șeu.

Tot de-acolo se pot contrade împrumuturi în ori ce sume — pe lūngă depunere de acții, scrisuri fonciare, obligațiuni de stat și alte scrisori de valoare.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acți în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.